

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 36

Phẩm 32: BẢO VƯƠNG NHƯ LAI TÁNH KHỞI (Phần 4)

Này Phật tử! Sao gọi là Đại Bồ-tát thấy biết Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác Đại Bát-niết-bàn?

Đại Bồ-tát này muốn biết Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác Đại Bát-niết-bàn thì phải biết Bát-niết-bàn Như như như vậy. Như Lai Đại Bát-niết-bàn cũng như vậy, như thật tế, như pháp giới, như hư không giới, như thật tánh, như ly dục tế, như vô tướng tế, như ngã tánh tế, như nhất thiết pháp tánh tế, như chân thật tế Bát-niết-bàn. Như Lai Đại Bát-niết-bàn cũng như vậy. Vì sao? Vì Niết-bàn chẳng phải pháp sinh diệt. Nếu là pháp chẳng sinh thì phải biết là chẳng diệt, đi không chỗ đến.

Này Phật tử! Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác chẳng vì Bồ-tát mà diễn nói, hiển hiện rõ ràng Niết-bàn Như Lai. Vì sao? Vì Như Lai muốn khiến cho các Bồ-tát ở trong một niệm, thấy khắp tất cả chư Phật ba đời đều hiện ở trước mặt, sinh ra tất cả diệu sắc Như Lai, cũng chẳng khởi hai, không hai tướng. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát xa lìa các tướng, không nhiễm trước.

Này Phật tử! Như Lai chỉ vì muốn cho chúng sinh hoan hỷ nên xuất hiện ở đời. Như Lai muốn cho chúng sinh ưu buồn, cảm mộ nên thị hiện Niết-bàn, kỳ thật Như Lai không có ra đời cũng không Niết-bàn. Vì sao? Vì Như Lai thường trụ khắp pháp giới nhưng vì hóa độ chúng sinh nên thị hiện Niết-bàn.

Này Phật tử! Giả sử có mặt trời mọc chiếu sáng thế gian, tròn đầy trong sáng ngang bằng cả pháp giới thì ở trong đồ chứa nước sạch của tất cả thế giới, không đâu chẳng hiện bóng. Mặt trời không nghĩ rằng: “Ta có thể hiện khắp ở tất cả nước sạch.”

Này Phật tử! Lúc đó, hoặc có một đồ chứa nước bị vỡ thì bóng mặt trời chẳng hiện, ý ông thế nào? Bóng kia chẳng hiện, có phải lỗi của mặt trời không?

Đáp rằng:

–Chẳng phải vậy, vì đồ chứa nước vỡ nên bóng mặt trời chẳng hiện!

Này Phật tử! Mặt trời trí tuệ thanh tịnh viên mãn của Như Lai ở trong một niệm xuất hiện có thể chiếu sáng hết tất cả thế giới, tất cả pháp giới, tất cả chúng sinh, diệt trừ cấu bẩn. Đồ chứa nước tịnh tâm, không đâu chẳng hiển hiện bóng mặt trời Như Lai. Bóng ấy thường hiện tại tiền, chỉ trừ tâm đồ vỡ, vẫn đục thì chúng sinh chẳng thấy được ảnh tượng Pháp thân của Như Lai. Kẻ muốn thấy Niết-bàn để được độ, nên Như Lai thị hiện Niết-bàn, kỳ thật Như Lai chẳng sinh chẳng diệt, mãi không diệt độ.

Này Phật tử! Ví như lửa lớn, ở tất cả thế giới có thể bị lửa đốt cháy cỏ cây, không gì chẳng cháy. Có một lúc nào đó lửa kia đến thành ấp, tụ lạc không còn cây cỏ thì tự nhiên diệt, ý ông thế nào? Lửa ở tất cả thế gian diệt hết chẳng?

Đáp rằng:

–Chẳng phải vậy!

Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy. Như Lai ở tất cả thế giới,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

làm việc Phật sự, hoặc ở một cõi Phật đã độ chu tất mà thị hiện Niết-bàn, ý ông thế nào? Ở tất cả thế giới, Như Lai diệt hết ư?

Đáp rằng:

–Chẳng phải vậy!

Này Phật tử! Đó là Đại Bồ-tát thấy biết Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác Đại Bát-niết-bàn.

Lại nữa, này Phật tử! Ví như nhà đại huyện sư, giỏi biết huyện thuật, an trụ ở huyện thuật. Ở tất cả thành ấp, tụ lạc của kinh đô nhà vua trong tam thiên đại thiên thế giới, huyện sư thị hiện thân huyện khắp nơi, trụ trì thân huyện, thọ mạng vô tận. Huyện sư này lúc ở thành ấp, tụ lạc của kinh đô nhà vua đó, tùy theo chỗ, việc xong, thì liền xả thân huyện, ý ông thế nào? Vậy là thân huyện trong tam thiên đại thiên thế giới đều diệt bỏ hết chẳng?

Đáp rằng:

–Chẳng phải vậy, Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, Như Lai giỏi biết huyện thuật đại tuệ, sinh ra đầy đủ phương tiện tuệ thiện xảo. Ở tất cả pháp giới, Như Lai có thể thị hiện thân huyện Như Lai khắp nơi, thường trụ như pháp giới, rốt ráo như hư không. Tùy cõi chư Phật, nơi nào giáo hóa độ thoát xong thì Như Lai thị hiện Niết-bàn. Các ông phải biết rằng, chẳng vì ở một cõi Phật thị hiện Niết-bàn mà Như Lai vĩnh viễn diệt độ rốt ráo.

Này Phật tử! Đó là Đại Bồ-tát thấy biết Như Lai Đại Bát-niết-bàn.

Lại nữa, này Phật tử! Như Lai khi thị hiện Niết-bàn thì trước tiên vào Tam-muội Bất động. Vào Tam-muội rồi, thì ở mỗi một thân đều phóng ra vô lượng ức ngàn na-do-tha ánh sáng lớn. Mỗi ánh sáng đều phát ra vô lượng a-tăng-kỳ hoa sen diệu bảo. Mỗi một hoa sen đều có vòng hoa diệu bảo chẳng thể nói, chẳng thể nói. Mỗi một tua hoa đều có tòa ngòai Sư tử báu. Trên mỗi một tòa ngòai đều có Đức Như Lai ngòai kiết già. Sự hiện những thân Như Lai lúc đó ngang bằng số lượng tất cả chúng sinh. Các Đức Như Lai đó, công đức đầy đủ, tướng tốt trang nghiêm, bản nguyện rất ráo. Khi chúng sinh nào căn lành thuần thực nhìn thấy thân Như Lai thì lòng đều điều phục, nhận lấy lời dạy. Thân Đức Như Lai đó rốt ráo an trụ đến tận vị lai, tùy theo sự nhận giáo hóa của tất cả chúng sinh mà chưa từng bỏ lỡ thời cơ. Thân Như Lai đó không có xứ sở, chẳng phải thật, chẳng phải hư, nhưng chỉ muốn rốt ráo các nguyện lớn đời quá khứ, muốn khiến cho chúng sinh nuôi lớn các căn lành nên ứng hiện thân ấy thường trụ chẳng diệt.

Này Phật tử! Đó là Đại Bồ-tát thấy biết Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác Đại Bát-niết-bàn.

Lại nữa, này Phật tử! Đại Bồ-tát này thấy biết Niết-bàn của Như Lai vô lượng, vô biên, rốt ráo pháp giới, không gì chướng ngại, chẳng sinh chẳng diệt, sạch như hư không, an trụ thật tế. Tùy theo sự thích ứng của những chúng sinh ấy mà thị hiện thân đó, nắm giữ bản nguyện, chẳng bỏ tất cả chúng sinh, tất cả cõi Phật, tất cả các pháp.

Bấy giờ, Bồ-tát Phổ Hiền muốn một lần nữa làm rõ ý nghĩa này, nói kệ khen rằng:

*Như mặt trời tròn đầy
Khắp tất cả pháp giới
Bóng hiện chỗ có nước
Trừ đồ chứa bị vỡ.
Tối thắng cũng vậy
Hiện khắp các thế gian*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chúng sinh không tín tâm
Cho là Phật Niết-bàn.
Ví như lửa hừng hực
Mọi vật thiêu đốt tan
Tụ lạc không cỏ cây
Thì lửa tự nhiên diệt.
Đấng Tối Thắng cũng vậy
Nơi pháp giới tràn đầy,
Rốt ráo các Phật sự
Thị hiện vào Niết-bàn.
Ví như nhà huyễn thuật
Thị hiện vô lượng thân,
Như Lai cũng như vậy
Thị hiện tất cả thân,
Rốt ráo các Phật sự
Thị hiện vào Niết-bàn.
Tùy người nhận giáo hóa
Vì họ mà thị hiện.
Tối Thắng có Tam-muội
Tên là Bất khả động,
Đã rốt ráo Phật sự
Sau đó vào định này.
Niệm hiện vô số Phật
Lại phóng vô số quang
Quang có vô lượng hoa,
Hoa có vô lượng Phật
Tối thắng vô lượng thân
Đầy khắp các pháp giới
Tích tập công đức lành
Tất cả đều được thấy.
Thiện Thệ tịnh pháp giới
Vô lượng các pháp giới,
Thọ mạng, tịnh trang nghiêm
Tất cả đều tròn đủ.
Giống như tánh vô sinh
Như Lai sinh cũng vậy,
Giống như tánh vô diệt
Niết-bàn cũng như vậy.
Nó lìa đường ngữ ngôn
Chẳng thể tìm ví dụ
Thiên Trung Thiên khó hơn
Đầy đủ tất cả đức.*

Này Phật tử! Sao gọi là Đại Bồ-tát thấy biết chỗ thấy nghe Như Lai Ứng Cúng
Đẳng Chánh Giác cung kính cúng dường, gieo trồng căn lành?

Đại Bồ-tát này thấy biết chỗ thấy nghe cung kính cúng dường, gieo trồng căn lành

của Như Lai đều chẳng hư, công đức vô tận, là tất cả ái, rốt ráo giải thoát, quả báo chẳng hư đầy đủ các nguyện. Ở trong tất cả pháp hữu vi, chẳng thể cùng tận mà có thể thuận theo trí tuệ vô vi khởi lên trí chư Phật, rốt ráo vị lai, đầy đủ tất cả các địa của Như Lai.

Này Phật tử! Ví như có người đàn ông ăn một ít kim cương cuối cùng vẫn chẳng tiêu mà cần phải cho ra khỏi thân, đến tận kim cương luân, thì kim cương ấy mới trụ lại. Vì sao? Vì kim cương đó chẳng thể tiêu. Như vậy, này Phật tử! Ở chỗ Đức Như Lai gieo trồng chút ít căn lành thì có thể hoại tất cả phiền não hữu vi cho đến rốt ráo trí tuệ Niết-bàn Như Lai, sau đó mới trú. Vì sao? Vì ở chỗ Như Lai gieo trồng các căn lành chẳng thể mất.

Này Phật tử! Ví như cỏ khô gom lại lớn hơn núi Tu-di rồi có người đem đến tí lửa như hạt cải thì có thể thiêu rụi hết. Vì sao? Vì tánh lửa có thể thiêu đốt hết.

Này Phật tử! Ở chỗ Đức Như Lai gieo trồng chút ít căn lành cũng như vậy, chúng có thể đốt diệt hết tất cả phiền não không có còn sót, rốt ráo Niết-bàn. Vì sao? Vì ở chỗ Như Lai gieo trồng các căn lành là tánh rốt ráo.

Này Phật tử! Ví như núi Tuyết có vua thuốc lớn tên là Thiện hiện. Nếu có người nhìn thấy thì mắt được sạch trong. Nếu có người nghe được thì tai được sạch trong. Nếu có người ngửi được mùi thơm đó thì mũi được sạch trong. Nếu có người thưởng thức được vị của nó thì lưỡi được sạch trong. Nếu có người chạm được nó thì thân được sạch trong. Nếu lấy được đất ở chỗ đó thì có thể trừ diệt hết mọi thứ bệnh, yên ổn, vui sướng. Vua thuốc vô thượng Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác cũng như vậy. Như Lai thường dùng tất cả những hạnh phương tiện làm lợi ích nhiều cho chúng sinh. Như có người được nghe danh hiệu Như Lai thì tai được thanh tịnh. Như có người ngửi được giới hương Như Lai thì mũi được thanh tịnh. Như có người được nếm pháp vị Như Lai thì lưỡi được thanh tịnh, được căn lành kim cương dài rộng thanh tịnh, có thể diễn nói được hết tất cả ngôn ngữ âm thanh. Như có người chạm được ánh sáng Như Lai thì người đó liền được sắc thân thanh tịnh, rốt ráo chứng được pháp thân Vô thượng. Như có người được nghĩ đến Như Lai thì được niệm Phật Tam-muội, chánh niệm chẳng loạn. Như có người được đất chỗ Như Lai kinh hành, tháp miếu lễ bái cúng dường của Như Lai thì những chúng sinh đầy đủ căn lành, diệt được phiền não, được niềm tin Thánh hiền.

Này Phật tử! Cho đến những chúng sinh bất tín, tà kiến mà thấy nghe được Phật thì những chúng sinh đó, ở trong sự nghe thấy đã gieo trồng căn lành mà quả báo chẳng mất, cho đến rốt ráo Niết-bàn, đoạn trừ tất cả ác, các căn chẳng lành, đầy đủ căn lành.

Này Phật tử! Ở chỗ Đức Như Lai thấy nghe, cung kính cúng dường, gieo trồng căn lành chẳng thể nói hết, chẳng thể lấy gì làm ví dụ. Vì sao? Vì Như Lai chẳng thể nghĩ bàn, và vượt ngoài sự nghĩ bàn. Chỉ tùy theo chỗ thích ứng mà Phật lấy làm ví dụ.

Này Phật tử! Đó là Đại Bồ-tát thấy biết chỗ thấy nghe cung kính cúng dường, gieo trồng căn lành của Như Lai.

Bấy giờ, các Đại Bồ-tát bạch Bồ-tát Phổ Hiền rằng:

–Thưa Phật tử! Kinh này tên là gì? Phụng trì như thế nào?

–Kinh này tên là Nhất Thiết Chư Phật Vi Mật Pháp Tạng, Nhất Thiết Thế Gian Bất Năng Tư Nghị, Như Lai Sở Ấn Đại Trí Quang Minh, Khai Phát Thị Hiện Như Lai Chủng Tánh, Trưởng Dưỡng Nhất Thiết Bồ-Tát Công Đức, Nhất Thiết Thế Gian Vô Năng Phá Hoại, Tùy Thuận Nhất Thiết Như Lai Cảnh Giới, Linh Nhất Thiết Chúng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sinh Giai Tất Thanh Tịnh, Phân Biệt Diễn Thuyết Phật Cứu Cánh Pháp.

Này Phật tử! Kinh điển như vậy chỉ vì thừa Bất khả tư nghì thừa, Đại Bồ-tát một hướng chuyên tâm cầu Bồ-đề mà phân biệt giải nói chẳng vì người khác. Vì sao vậy? Kinh này chẳng vào tay tất cả chúng sinh chỉ trừ Bồ-tát.

Này Phật tử! Ví như bảy báu của Chuyển luân thánh vương, nhờ những báu này nên thi hành Chuyển luân vương pháp. Bảy báu của Thánh vương không ai đủ sức nắm giữ chỉ trừ thái tử, con của đệ nhất phu nhân sinh ra, người thành tựu đầy đủ tướng Thánh vương.

Này Phật tử! Nếu vua Chuyển luân không có vị thái tử đầy đủ các đức này thì sau khi nhà vua qua đời những thứ báu này tự nhiên tiêu diệt.

Này Phật tử! Kinh này như vậy chẳng vào tay của tất cả chúng sinh, chỉ trừ người con chân chánh của Như Lai Pháp vương, sinh ra từ những gia đình chủng tánh Như Lai, gieo trồng các căn lành của Như Lai tướng. Nếu không có những con chân chánh của Phật này thì Kinh ấy diệt mất. Vì sao? Vì tất cả Thanh văn, Duyên giác chẳng nghe được kinh này hưởng gì là thọ trì, sao chép, giải nói là không thể có được. Chỉ trừ Đại Bồ-tát thì có thể tự đọc tụng, thọ trì, sao chép kinh này.

Này Phật tử! Cho nên Bồ-tát nghe kinh này thì vui mừng cung kính đội lên đầu, thọ trì. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát tin ưa kinh này để làm chút ít phương tiện thì nhất định được Bồ-đề vô thượng.

Này Phật tử! Đại Bồ-tát tuy ở vô lượng ức na-do-tha kiếp hành sáu pháp Ba-la-mật, tu tập căn lành đạo phẩm mà chưa nghe kinh này, hay tuy nghe nhưng chẳng tin thọ trì, thuận theo. Những người đó giống như là Bồ-tát giả danh, chẳng sinh ra từ nhà chủng tánh Như Lai.

Này Phật tử! Nếu Đại Bồ-tát được nghe kinh này, nghe rồi tin theo thọ trì, tùy thuận thì các ông phải biết, những người này là Phật tử chân chánh, từ nhà Phật sinh ra, thuận theo cảnh giới của tất cả Như Lai, đầy đủ chánh pháp của tất cả Bồ-tát, an trụ cảnh giới Nhất thiết chủng trí, xa lìa các pháp của tất cả thế gian, sinh ra sở hạnh trưởng dưỡng Như Lai, đến được bờ kia các pháp của tất cả Bồ-tát. Ở trong chánh pháp Như Lai tự tại, lòng không nghi hoặc, an trụ rốt ráo Vô sư địa thâm nhập cảnh giới của tất cả Như Lai.

Này Phật tử! Đại Bồ-tát nghe kinh này rồi cần phải phát tâm bình đẳng, hành vô lượng tâm, xa lìa tất cả tướng hư vọng, trực tâm rốt ráo, chánh niệm trước mặt; tất cả Như Lai tu tập bình đẳng thanh tịnh giống như hư không, phân biệt quán sát Thích-ca hạnh nghiệp Bồ-tát bình đẳng pháp giới, thành tựu đầy đủ Nhất thiết chủng trí, xa lìa tất cả cấu bẩn thế gian, phát tâm thanh tịnh đầy khắp tất cả mười phương pháp giới, thâm nhập tất cả pháp môn Bồ-tát, bình đẳng quán sát chư Phật ba đời, đầy đủ trí tuệ công đức căn lành. Thâm nhập tất cả các pháp bình đẳng này mà không chỗ nhập, không niệm một pháp, không niệm hai pháp, bình đẳng quán các pháp vô lượng.

Này Phật tử! Đại Bồ-tát thành tựu những công đức như vậy thi hành chút ít phương tiện, được trí vô sư.

Bấy giờ, Bồ-tát Phổ Hiền muốn một lần nữa làm sáng tỏ nghĩa này, nói kệ khen rằng:

*Nếu thấy nghe Như Lai
Cung kính và cúng dường
Gieo trồng các căn lành*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô lượng chẳng thể kể.
Trong tất cả hữu vi
Chẳng thể được cùng tận
Tịch diệt các phiền não
Lìa khổ được Niết-bàn.
Ví như có người nọ
Nuốt chút ít kim cương
Không thể nào tiêu được
Cho đến kim cương tế.
Chỗ Thập Lực như vậy
Phước thấy nghe, cúng dường
Đầy đủ trí kim cương
Diệt phiền não không còn.
Ví như chứa cỏ khô
Bằng cả Tu-di sơn
Ném lửa như hạt cải
Đốt hết cỏ không còn.
Chỗ Thiện Thệ như vậy
Nếu trông ít công đức
Thieu đốt các phiền não
Đường chính đến Niết-bàn.
Ví như trong núi Tuyết
Có cây Đại dược vương
Thấy, nghe, nghĩ, nếm, chạm
Tất cả bệnh diệt trừ.
Đấng Thập Lực cũng vậy
Nếu có người thấy nghe
Tu tập thắng công đức
Thành Bồ-đề rốt ráo.

Bấy giờ, thế giới nhiều bằng số vi trần của trăm ngàn ức na-do-tha cõi Phật mười phương chẳng thể nêu bày hết đều chấn động sáu cách, bên Đông trời lên Tây chìm xuống, bên Tây trời lên bên Đông chìm xuống, bên Nam trời lên bên Bắc chìm xuống, bên Bắc trời lên bên Nam chìm xuống, ở ngoài trời lên ở trong chìm xuống, ở trong trời lên ở ngoài chìm xuống và tương tám tương động. Đó là: Động, động khắp, động đều khắp; khởi, khởi khắp, khởi đều khắp; rung, rung khắp, rung đều khắp; chấn, chấn khắp, chấn đều khắp; rỗng, rỗng khắp, rỗng đều khắp; trôi, trôi khắp, trôi đều khắp.

Bấy giờ, nhờ thần lực Phật, nhờ pháp như vậy nên mưa xuống các thứ mây hoa hơn cả chư Thiên. Mưa xuống mây áo báu, mây lông báu, mây tràng phan, mây phướn, mây hương, mây bột hương, mây vòng hoa, mây trang nghiêm, mây các thứ báu, mây tán thán Bồ-tát, mây Bồ-tát thân, mây Tam-muội Bồ-đề khiến cho khắp thế giới chẳng thể nghĩ bàn đều thanh tịnh. Mưa xuống mây diệu âm thanh Như Lai, đầy khắp vô lượng, vô biên pháp giới. Nhờ thần lực Phật ở bốn thiên hạ này khiến cho các Bồ-tát đều rất vui mừng như thế thì ở tất cả mười phương cũng lại như vậy.

Lúc bấy giờ, ở mười phương, mỗi phương có số thế giới nhiều hơn số vi trần của

tám mươi bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha cõi Phật, mỗi một thế giới đều có số Như Lai nhiều bằng số vi trần của tám mươi bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha cõi Phật đều hiện thân ấy gần như đối diện. Các Ngài đồng hiệu là Phổ Hiền, hiện rồi đều nói lên lời này:

–Hay thay, hay thay! Nay Phật tử! Ông mới có thể nương thân lực Phật, thuận theo pháp sâu xa nói rõ chánh pháp Như Lai Tánh khởi chẳng thể nghĩ bàn.

Này Phật tử! Chư Phật chúng ta cũng nói pháp này, mười phương tất cả chư Phật và các Bồ-tát cũng như vậy. Khi nói kinh này thì số Bồ-tát nhiều bằng số vi trần của trăm ngàn cõi Phật được tất cả Minh của Bồ-tát, được tất cả Tam-muội, được thọ ký một đời sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Chúng sinh nhiều bằng số vi trần của một cõi Phật phát tâm Bồ-đề, chúng ta đều cùng thọ ký cho họ vào đời tương lai sẽ thành Phật đạo đều đồng một hiệu là Phật Thắng Cảnh Giới. Vậy nên, chúng ta vì những Bồ-tát vị lai nên hộ trì kinh này khiến cho trụ thế lâu dài. Chúng sinh đã được độ của bốn thiên hạ này như thế thì chúng sinh được độ của tất cả thế giới trong mười phương nhiều bằng vô lượng a-tăng-kỳ chẳng thể nghĩ bàn, chẳng thể kể, chẳng thể lường, chẳng thể nói hết pháp giới, hư không giới cũng lại như vậy. Nhờ sức bản nguyện của Lô-xá-na Phật, nhờ pháp như vậy, sức căn lành, trí Như Lai vô tận, Như Lai chẳng mất thời, tùy theo sự ứng hóa mà hành Bồ-tát hạnh, hành rộng rãi hạnh Bồ-tát Phổ Hiền, thị hiện Nhất thiết chủng trí.

Bấy giờ, ở mười phương mà mỗi phương có số thế giới nhiều hơn số vi trần của mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha cõi Phật mỗi thế giới đều có số Bồ-tát nhiều bằng số vi trần của mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na-do-tha cõi Phật, đi đến cõi này, đầy khắp tất cả pháp giới. Những vị Bồ-tát ấy thị hiện Bồ-tát trang nghiêm vi diệu, phóng ra lưới ánh sáng lớn, chấn động tất cả thế giới, phá tan tất cả các cung điện của ma, trừ diệt các nạn của tất cả đường ác, soi sáng công đức của tất cả Như Lai, khen ngợi chánh pháp của tất cả Như Lai, mưa xuống khắp vô lượng, vô biên mây mưa cúng dường, thị hiện vô lượng chủng loại thân khác nhau. Các Ngài thị hiện thân mình chính là pháp khí của vô lượng pháp môn chư Phật. Khi ấy các vị Bồ-tát nhờ vào thân lực Phật đều nói lên lời này:

–Hay thay, hay thay, thưa Phật tử! Các vị mới có thể nói được pháp chẳng thể hoại Như Lai ấy. Thưa Phật tử! Tất cả chúng tôi đều tên là Phổ Hiền ở chỗ Đức Như Lai Phổ Thắng trong thế giới Phổ quang minh, đã tịnh tu phạm hạnh. Ở chỗ chư Phật đó cũng đang nói kinh này, đúng từng câu, đúng từng vị, đúng từng hạnh, tương mạo y như vậy.

Thưa Phật tử! Chúng tôi nương thân lực Phật, pháp như vậy, từ thế giới đó đi đến cõi này, làm chứng cho ông. Ở tất cả thế giới trong tất cả mười phương đến tận pháp giới, hư không giới cũng như vậy.

Bấy giờ, Bồ-tát Phổ Hiền nương thân lực của Phật, quán sát tất cả chúng Bồ-tát, muốn một lần nữa làm sáng tỏ chánh pháp Như Lai Tánh khởi, muốn nói công đức vô lượng của Như Lai, muốn làm sáng tỏ chánh pháp chẳng thể hư hoại của Như Lai, muốn phát sinh pháp minh trí tuệ vô lượng của tất cả Bồ-tát, muốn nói tất cả Phật pháp tròn đầy, muốn quán sát tâm của tất cả chúng sinh, muốn tùy theo sự ứng hóa chẳng bỏ mất thời cơ, muốn phân biệt tất cả chánh pháp vô lượng, vô biên của Bồ-tát, muốn hiển hiện tất cả sự biến hóa tự tại trang nghiêm của Như Lai, muốn làm sáng tỏ tất cả Như Lai là một thân không khác, muốn sinh ra vô lượng bản hạnh của tất cả Bồ-tát, nói kệ khen rằng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tất cả các Như Lai
Đã thành tựu uy nghi
Cả thế gian xưng tán
Không thể nào ví dụ.
Vì lợi ích chúng sinh
Khiến họ đều khai giải
Dùng phi dụ làm dụ
Hiển hiện nghĩa chân thật.
Pháp vi diệu như vậy
Vô lượng kiếp khó nghe
Người trí tuệ tinh tấn
Mới nghe tụng Như Lai.
Nếu có nghe kinh ấy
Mà cung kính vui mừng
Người này đời trước đã
Cúng dường vô lượng Phật.
Phải biết người như thế
Chư Thiên thường ngợi khen
Tất cả các Thiện Thệ
Luôn luôn bảo hộ cho.
Tất cả các Thiện Thệ
Vượt thế xuất thế gian
Chúng vui mừng tối thắng
Kinh này là nội tạng.
Hay sinh ra vô lượng
Tất cả đạo bạch tịnh,
Cho nên lìa buông lung
Một lòng thường phụng trì.

M